

[Aase Olesen]

partner agter at gøre noget ved denne forskelsbehandling.

Finansministeren (Heinesen):

Jeg kan først sige til fru Aase Olesen, at hun har fået en forkert behandling. Hvis vi tager betalingen for foredragsvirksomhed, kan jeg sige, at finansministeriet ikke har indgået aftaler om eller fastsat generelle regler eller satser for foredrag. Der er i nogle konkrete tilfælde godkendt foredragshonorarer, men der er ikke i forbindelse med disse godkendelser skelnet mellem akademisk og ikke-akademisk uddannelse af foredragsholdere.

Når vi dernæst ser på betalingen for en efterfølgende undervisningstime, som fru Aase Olesen har nævnt, så kan jeg sige, at der er fastsat nogle satser, og det er sket efter aftale med tjenestemændenes centralorganisationer vedrørende vederlæggelse m.v. af timelønnet undervisning. Timelønsaftalen indeholder 7 satser, der er fastsat som betaling pr. arbejdstime. Satserne er gradueret ud fra en vurdering af undervisningens niveau. Det vil sige, om undervisningen må siges at ligge på f.eks. universitetsniveau, seminarie- eller teknikumniveau, gymnasieskoleniveau osv. Der er derimod ikke stillet krav om nogen bestemt uddannelse hos læreren for anvendelse af undervisningsbetalingen på et bestemt niveau, hvilket i øvrigt er udtrykkeligt præciseret i finansministeriets skrivelse til ministerierne – for tiden cirkulære af 11. februar 1982, punkt 3, hvorfra jeg gerne vil citere:

»Selv om undervisning efter sats 1-3« – det er de høje satser – »på grund af undervisningens niveau generelt forudsætter akademisk uddannelse hos lærerne, skal der for undervisning inden for undervisningsområder, hvor disse satser kan anvendes, udbetales vederlag efter sats 1-3, uanset at læreren i det konkrete tilfælde ikke måtte have akademisk uddannelse.

Der udbetales ikke lærere med akademisk uddannelse vederlag efter sats 1-3, såfremt de pågældende underviser inden for områder, hvor undervisningen ikke forudsætter akademisk uddannelse, men f.eks. er henført til sats 5.«

Jeg må derfor fastslå, at der ikke efter de regler, som finansministeriet har aftalt eller

fastsat på dette område, sker den i spørgsmålet skete forskelsbehandling.

For så vidt angår Danmarks Radio kan jeg sige, at disse overenskomster ikke fastsættes af finansministeriet.

Aase Olesen (RV):

Jeg takker for svaret, som jeg vil studere nærmere, når jeg får det skriftligt. Men jeg må måske have lov her at spørge: hvem afgør det niveau, der er tale om?

Finansministeren (Heinesen):

Ja, de enkelte satser følger undervisningsniveauet i henhold til cirkulæret, som jeg sagde før, og det er sket efter aftale med organisationerne. Det er undervisningsniveauet, ikke niveauet hos den, der underviser, der honoreres forskelligt.

Aase Olesen (RV):

Når det blev sagt, at finansministeren ikke er part i aftalerne vedrørende radio og TV, så må jeg måske have lov at spørge, hvordan det offentlige kommer ind i disse aftaler.

Finansministeren (Heinesen):

Mig bekendt kommer det offentlige ikke ind i aftalerne mellem Danmarks Radio og organisationerne. Jeg føler mig heller ikke overtydet om, at fru Aase Olesens gengivelse af honorarberegningerne er helt fyldestgørende.

Hvis jeg må have lov at fortælle, hvordan det var i min periode som radiorådsformand – det ligger efterhånden nogle år tilbage – vil jeg sige, at det var således, at der fandtes eksperthonorarer og andre honorarer, utvivlsomt forskellige satser, det husker jeg ikke i øjeblikket. Men det kunne udmærket være en ikke-akademiker, der var ekspert på et bestemt område, der blev aflønnet med eksperthonorar, og omvendt fik en ekspert i eksempelvis lægevidenskab, der udtalte sig om sejlsport, som han måske kun bedrev som hobby – det er et tænkt eksempel, men jeg tror, det illustrerer, hvad det drejer sig om – ikke eksperthonorar for den pågældende medvirken. Om det forholder sig således efter 1971, hvor jeg forlod min glørværdige gerning i Danmarks Radio, tør jeg ikke sige, men sådan var det dengang.